

- 2) Skal artikel 5, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at en virksomhed, der udføres af en jernbanevirksomhed som omhandlet i direktiv 2012/34/EU, og som indebærer, at offentligheden tilbydes transporttjenester på et jernbanenet, udgør tilrådgighedsstillelse eller drift af net som omhandlet i bestemmelsen?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«) (EUT L 134, s. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.11. 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 29. juni 2017 — Sindicatul Energia Oradea mod SC Termoelectrica SA

(Sag C-392/17)

(2017/C 293/24)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sindicatul Energia Oradea

Sagsøgt: SC Termoelectrica SA

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i dekret nr. 50/1990, som fortolket i afgørelse nr. 9/2016 afsagt af ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol, Rumænien)] i lovens interesse — som er bindende for de almindelige domstole, og i kraft af hvilken arbejdssteder i gruppe I og II svarer til dem, der nøje og udtømmende er fastlagt i bilag 1 og 2 til dekretet, og hvorefter domstolene ikke må udvide anvendelsesområdet for dekretets bestemmelser til at omfatte andre lignende tilfælde, hvilket bevirker, at tidligere arbejdstagere ikke kan tildeles pensionsrettigheder som følge af de vanskelige arbejdsforhold, hvorunder de har udført deres aktivitet — forenelige med artikel 114, stk. 3, TEUF, artikel 151 TEUF og artikel 153 TEUF samt bestemmelserne i rammedirektiv 89/391/EØF⁽¹⁾ og de efterfølgende særdirektiver?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv af 12.6.1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT 1989, L 183, s. 1).

Sag anlagt den 3. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-399/17)

(2017/C 293/25)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald⁽¹⁾ ved ikke at sikre, at TPS-NOLO (Geobal) materiale overført fra Den Tjekkiske Republik til Katowice, Polen, blev transporteret tilbage til Den Tjekkiske Republik.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Det TPS-NOLO (Geobal) materiale, der blev transporteret fra Den Tjekkiske Republik til Polen, som kommer fra farligt affald fra en affaldsplads (Ostramo lagoons), er oplagret på et andet sted i Den Tjekkiske Republik og er klassificeret som tjærerester fra raffinering, destillation og pyrolytisk behandling af organisk materiale, er ifølge de polske myndigheder affald, der henhører under bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald («forordningen om overførsel af affald»).
2. Henset til den omstændighed, at Den Tjekkiske Republik har bestridt klassificeringen af det pågældende stof som affald på grund af registreringen af materiale i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF⁽²⁾ (REACH), er der opstået en konfliktsituation, som er omfattet af artikel 28, stk. 1, i forordningen om overførsel af affald, hvori bestemmes, at det pågældende materiale skal anses for at være affald.
3. Registrering af materialet i overensstemmelse med registreringen i henhold til REACH-forordningen sikrer ikke, at brug af stoffet ikke vil føre til en skadefuld overordnet virkning på miljøet eller menneskers sundhed, eller at stoffet automatisk ophører med at være affald. Når der ikke foreligger en national afgørelse om, at det pågældende stof har nået et punkt, hvor affald ophører med at være affald, kan registreringen af dette stof i henhold til REACH-forordningen ikke anses som gyldig i henhold til artikel 2, stk. 2, i REACH-forordningen.
4. Da det pågældende stof blev transporteret over grænsen uden meddelelse, skal transporten anses for en »ulovlig overførsel« i henhold til artikel 2, nr. 35), litra a), i forordningen om overførsel af affald. I dette tilfælde skal den kompetente afsendelsesmyndighed indhente oplysninger ved en hensigtsmæssig procedure med henblik på at sikre, at det pågældende affald tages tilbage i overensstemmelse med forordningens artikel 24, stk. 2, hvilket Den Tjekkiske Republik uberettiget nægter at gøre. Denne forpligtelse udelukkes ikke ved artikel 128 i REACH-forordningen, som sikrer fri bevægelighed af stoffer, blandinger og artikler som omhandlet i artikel 3 i REACH-forordningen, eftersom affald udtrykkeligt er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde (jf. artikel 2, stk. 2, i REACH-forordningen).

⁽¹⁾ EUT 2006, L 190, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2006, L 396, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen
(Sverige) den 6. juli 2017 — A mod Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö**

(Sag C-404/17)

(2017/C 293/26)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen